

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 201

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 martie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		desemnarea organismelor care realizează evalua-	
Decizia nr. 102 din 11 martie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002	1-4	225. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor privind aprobarea Regulamentului de atestare a producătorilor agricoli care conduc și administrează exploatații agricole familiale	4-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
123. — Ordin al ministrului industriei și resurselor pentru aprobarea Normelor metodologice privind			7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 102

din 11 martie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631/2002

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, excepție ridicată de Lucian Iliescu, în calitate de primar al municipiului Giurgiu, în Dosarul nr. 23/CA/2002 al Tribunalului Giurgiu.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public consideră textele de lege criticate ca fiind constituționale, întrucât interdicția acordării tichetelor de masă operează față de toate persoanele aflate în situații identice, angajate, astfel încât nu sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, excepția de neconstituționalitate fiind, prin urmare, neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 23/CA/2002, **Tribunalul Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001**, excepție ridicată de Lucian Iliescu, în calitate de primar al municipiului Giurgiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că acordarea tichetelor de masă, considerată a fi

drept salarial, se realizează în mod discriminatoriu, fiind încălcate prevederile constituționale și cele ale pactelor internaționale invocate. Se arată că prin art. 49 din Legea nr. 743/2001 se produce o segregare între salariații din sectorul bugetar, personalul fiind împărțit în trei categorii: prima, salariații din sectorul privat de stat (regii autonome, societăți comerciale), care pot beneficia fără restricții de tichete de masă, cea de-a doua, salariații instituțiilor de învățământ superior, ai unităților din învățământul preuniversitar, precum și ai unităților sanitare, care beneficiază de tichete de masă doar dacă instituțiile angajatoare realizează anumite venituri ce nu intră în obiectul lor de activitate, și, în fine, cea de-a treia categorie, salariații instituțiilor publice finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate sau din venituri extrabugetare și alocații din bugetul de stat, bugetele locale și bugetul Fondului de asigurări de sănătate, salariați care sunt excluși de la dreptul de a beneficia de tichete de masă. Se învederează că, deși nici o împrejurare nu poate constitui o justificare pentru a se crea diferențe de tratament juridic între cetățeni, ceea ce a determinat înlăturarea unor salariați de la dreptul de a primi tichete de masă este o cauză aleatorie, iar nu lipsa resurselor bugetare. Acordarea tichetelor de masă nu constituie o obligație pentru angajator, ci doar o facultate de a acorda acest drept salarial cu caracter de protecție socială, în măsura în care resursele financiare permit acest lucru. Așa fiind, prevederile art. 49 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001 sunt neconstituționale cu atât mai mult cu cât acordarea tichetelor de masă este interzisă chiar dacă unitățile bugetare dispun de resurse financiare sau valoarea tichetelor de masă se acoperă din alte surse decât alocațiile bugetare. În motivarea excepției se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 3/1994, prin care s-a decis că nu pot fi făcute nici un fel de diferențe și discriminări între salariați și între drepturile acestora, în nici o situație, chiar dacă lucrează în sectoare de activitate diferite.

În ceea ce privește încălcarea art. 119 din Constituție, se arată că principiul autonomiei locale este golit de conținut dacă administrațiile locale sunt obligate să aplice propriilor salariați un regim discriminatoriu comparativ cu drepturile salariale ale celorlalte categorii de cetățeni. Prin Legea administrației publice locale nr. 215/2001 se definește ca un atribut al principiului autonomiei locale dreptul consiliilor locale de a-și adopta bugetele de venituri și cheltuieli. Constrângerea consiliilor locale de a adopta bugete într-un anumit fel și mai ales de a crea prin acestea un regim de inegalitate între salariați reprezintă o încălcare gravă a art. 16 și 119 din Constituție, precum și a art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și a art. 2 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

Tribunalul Giurgiu apreciază că prin interdicția criticată pentru neconstituționalitate puterea legiuitoare nu a făcut decât să exprime normativ o politică de austeritate bugetară prin eliminarea cheltuielilor destinate acordării dreptului salarial la alocația de hrană prin tichete de masă angajaților de la primării. Referitor la autonomia locală, instanța consideră că autorul excepției îi conferă valoarea unei puteri discreționare a autorității publice din unitatea administrativ-teritorială.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul arată că acordarea tichetelor de masă nu reprezintă o obligație legală pentru angajator, deci un drept

câștigat pentru angajați, ci doar o facultate a angajatorului, a cărei punere în aplicare conduce la efectuarea unei plăți voluntare. Se apreciază că nu este încălcat art. 16 din Constituție, întrucât existența unor situații diferite impune aplicarea unui tratament diferit. Astfel, în ceea ce privește unitățile bugetare, prerogativele angajatorilor în stabilirea drepturilor salariale sunt limitate de nivelul resurselor alocate de la bugetul public național.

Se mai arată că, deși principiul autonomiei locale implică dreptul autorităților administrației publice locale descentralizate de a-și adopta bugetele proprii de venituri și cheltuieli, totuși acest drept este sever limitat, întrucât veniturile locale sunt completate prin alocații primite de la bugetul de stat. S-ar crea o situație de inegalitate între angajații unităților bugetare de la nivel central și cei ai unităților bugetare locale dacă în bugetele locale s-ar prevedea acordarea de tichete de masă, ceea ce ar contraveni art. 16 din Constituție.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate este considerată ca fiind neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că dreptul la acordarea alocației de hrană se stabilește în funcție de două criterii: existența unui contract individual de muncă și capacitatea angajatorului de a suporta costurile tichetelor de masă. Se apreciază că prin textul de lege criticat puterea legiuitoare a exprimat normativ o politică de austeritate bugetară, astfel încât nu constituie o discriminare faptul că, prin aplicarea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate ca atare, prin prisma propriilor lor interese subiective.

Se arată că nici art. 119 din Constituție privitor la principiul autonomiei locale nu este încălcat, întrucât austeritatea și restricțiile bugetare trebuie să se aplice la nivelul întregii țări, fără diferențe de la o autoritate administrativă publică locală la alta.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 49 alin. (3) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 11 decembrie 2001, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 49 alin. (3): „*Instituțiile publice finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate sau din venituri extrabugetare și alocații din bugetul de stat, bugetele locale și bugetul Fondului de asigurări de sănătate nu pot să-și prevadă în bugetele proprii, aprobate conform legii, sume pentru acordarea tichetelor de masă.*”

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate au următoarea redactare:

— Art. 16 alin. (1): „*Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*”;

— Art. 20 alin. (2): „*Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale.*”;

— Art. 119: „*Administrația publică din unitățile administrative-teritoriale se întemeiază pe principiul autonomiei locale și pe cel al descentralizării serviciilor publice.*”

Autorul excepției invocă și prevederile internaționale cuprinse în:

— Art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice: *„Toate persoanele sunt egale în fața legii și au, fără discriminare, dreptul la o ocrotire egală din partea legii. În această privință legea trebuie să interzică orice discriminare și să garanteze tuturor persoanelor o ocrotire egală și eficace contra oricărei discriminări, în special de rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau întemeiată pe orice altă împrejurare.”*;

— Art. 2 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale: *„Statele părți la prezentul pact se angajează să garanteze că drepturile enunțate în el vor fi exercitate fără nici o discriminare întemeiată pe rasă, culoare, sex, limbă, religie, opinie politică sau orice altă opinie, origine națională sau socială, avere, naștere sau pe orice altă împrejurare.”*

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, deși a avut un caracter temporar, aplicându-se în cursul exercițiului financiar al anului 2002, totuși, la data la care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate și la care instanța a dispus sesizarea Curții Constituționale, această lege era în vigoare. Pe de altă parte, textul de lege criticat a fost preluat de dispozițiile art. 39 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2003 nr. 631 din 17 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 29 noiembrie 2002.

Sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea a admis că se poate pronunța asupra excepțiilor de neconstituționalitate care privesc texte de lege care, ulterior ridicării excepției, au fost modificate. Astfel, prin Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, s-a stabilit că „În cazul în care, după invocarea unei excepții de neconstituționalitate în fața instanțelor judecătorești, prevederea supusă controlului a fost modificată, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității prevederii legale, în noua sa redactare, numai dacă soluția legislativă din legea sau ordonanța modificată este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării”. Întrucât soluția legislativă a fost conservată, Curtea urmează să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 39 alin. (4) din Legea nr. 631/2002, text de lege care are următorul conținut: *„(4) În bugetele instituțiilor publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, inclusiv ale activităților de pe lângă unele instituții publice, cu excepția instituțiilor finanțate integral din venituri proprii, nu se pot aproba sume pentru acordarea tichetelor de masă, întrucât în buget nu sunt prevăzute sume cu această destinație.”*

Examinând textul de lege supus controlului de constituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 iulie 1998, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă se acordă numai dacă sunt întrunite două condiții cumulative, și anume existența unui contract individual de muncă și capacitatea angajatorului de a suporta costurile tichetelor de masă. Alin. (2) al aceluiași articol prevede că *„Tichetele de masă se acordă în limita prevederilor bugetului de stat sau, după caz, ale bugetelor locale, pentru unitățile din sectorul bugetar, și în limita bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate, potrivit legii, pentru celelalte categorii de angajatori”*.

În considerarea cadrului legal general privind acordarea tichetelor de masă nu se poate reține încălcarea art. 16 alin. (1) din Constituție referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât, existența acestui drept fiind dependentă de posibilitățile financiare ale angajatorului, se creează premisa unor situații juridice diferite care implică un tratament diferențiat între salariați. Or, așa cum a statuat în mod

constant Curtea Constituțională, egalitatea de tratament se impune ca principiu numai în cazul celor aflați în aceeași situație juridică. În cazul unor situații diferite, determinate de factori obiectivi, precum este aceea a posibilității financiare a angajatorului de a suporta costul tichetelor de masă, tratamentul juridic diferit aplicat salariaților nu este de natură să creeze discriminări între aceștia.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 20 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și la art. 2 pct. 2 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, Curtea constată, de asemenea, că aceasta este neîntemeiată. Prevederile din tratatele internaționale invocate interzic discriminările care au la bază considerente arbitrare, însă nu impun uniformitatea de tratament, oferind posibilitatea legiuitorului național de a reglementa în mod diferențiat situațiile juridice diferite.

În legătură cu susținerile potrivit cărora dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 119, Curtea constată că acestea din urmă consacră principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, și anume autonomia locală și descentralizarea serviciilor publice, principii care se regăsesc atât în activitatea fiecărei autorități comunale, orașenești sau județene, cât și în raporturile dintre aceste autorități. Principiul autonomiei locale se realizează prin activitatea consiliilor locale alese și a primarilor aleși, în condițiile legii, potrivit atribuțiilor și competențelor stabilite prin Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001. Totodată acest principiu stă la baza raporturilor dintre autoritățile locale și prefect, în calitate de reprezentant al Guvernului.

Curtea constată că, potrivit principiului obligativității respectării legilor prevăzută la art. 51 din Constituție, dispozițiile art. 119 din Legea fundamentală prevăd că *„autonomia locală se exercită conform legilor statului”*. Sub acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că dispozițiile art. 119 „se referă la principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu” (Decizia nr. 136/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001). Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, recunoscând existența unor interese locale specifice, distincte, dar care nu sunt în contradicție cu interesele naționale. În acest sens sunt dispozițiile art. 120 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe”*, precum și prevederile constituționale ale art. 137 alin. (4), care stabilesc că *„Bugetele locale se elaborează, se aprobă și se execută în condițiile legii”*.

De asemenea, în lumina Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, *„Principiul autonomiei locale trebuie să fie recunoscut în legislația internă și, pe cât posibil, în Constituție”* (art. 2), iar *„Prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice”* (art. 3 pct. 1). În considerarea acestui drept, art. 4 pct. 2 prevede că *„Autorităților administrației publice locale le este recunoscută, în cadrul legii, capacitatea deplină de a-și exercita inițiativa în toate domeniile ce nu sunt excluse din cadrul competențelor lor sau care nu sunt atribuite unei alte autorități”*. Or, în cazul de față, autoritățile publice locale,

ca și celelalte autorități și instituții publice bugetare, nu mai au, potrivit legii, competența de a acorda tichete de masă.

În consecință, textul de lege criticat, care prevede interdicția instituțiilor publice, indiferent de sistemul de finanțare și de subordonare, de a aproba sume pentru acordarea tichetelor de masă în bugetele proprii, nu contravine art. 119 din Constituție și nici documentelor internaționale

invocate. De altfel art. 39 alin. (4) din Legea nr. 631/2002 instituie o măsură temporară, motivată de faptul că în bugetul de stat pe anul 2003 nu sunt prevăzute sume cu această destinație, stabilirea cuantumului și a principalelor destinații ale alocațiilor bugetare constituind atributul constituțional exclusiv al legiuitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu majoritate de voturi,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 alin. (4) din Legea nr. 631/2002, excepție ridicată de Lucian Iliescu, în calitate de primar al municipiului Giurgiu, în Dosarul nr. 23/CA/2002 al Tribunalului Giurgiu.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 martie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane

În conformitate cu prevederile art. 23 din Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002,

în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2) și ale art. 26 din Hotărârea Guvernului nr. 433/2002 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu completările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — (1) Se înființează Comisia de desemnare a organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, denumită în continuare *Comisia de desemnare*, care funcționează în cadrul Direcției generale produse industriale.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare al Comisiei de desemnare este prevăzut în anexa nr. 2.

(3) Componenta nominală a Comisiei de desemnare este prevăzută în anexa nr. 3*).

Art. 3. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

București, 26 februarie 2003.
Nr. 123.

*) Anexa nr. 3 se pune la dispoziția instituțiilor interesate.

ANEXA Nr. 1

NORME METODOLOGICE

privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane

A. Dispoziții generale

1. Prezentele norme metodologice stabilesc procedura privind desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, denumite în continuare *organisme*, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 433/2002 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane.

2. Poate fi desemnat drept organism orice persoană juridică sau entitate din cadrul unei persoane juridice cu sediul în România, înregistrată la camera de comerț și industrie, care dovedește că poate realiza sarcini specifice în legătură cu evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane și care respectă criteriile aplicabile organismelor notificate, prevăzute în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 433/2002, precum și cerințele prevăzute în prezentele norme metodologice.

3. Organismele desemnate conform prevederilor prezentelor norme metodologice îndeplinesc sarcinile ce fac obiectul desemnării atât pentru operatori economici români, cât și străini și prestează serviciile pentru care au fost desemnate atât pe teritoriul României, cât și în afara acestuia, după caz.

B. Documentele solicitate organismelor pentru evaluare în vederea desemnării

4. Cererea de desemnare se completează de către organism, conform modelului prezentat în anexa la prezentele norme metodologice, și se transmite la Ministerul Industriei și Resurselor — Comisia de desemnare. Cererea de desemnare trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înmatriculare la camera de comerț și industrie sau orice act juridic echivalent privind înființarea, în copie;

b) certificatul de acreditare ca organism de evaluare a conformității, emis de organismul național de acreditare, în copie;

c) asigurarea de răspundere civilă, în copie, pentru cazul în care răspunderea nu revine statului prin lege, însoțită de o adresă emisă de societatea de asigurare, prin care să se certifice că polița de asigurare acoperă despăgubirile care pot fi solicitate în urma activității pentru care se solicită desemnarea;

d) scurtă prezentare a activității organismului, din care să rezulte experiența și abilitățile acestuia în domeniul evaluării instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, cu indicarea codului și clasei CAEN din care aceste produse fac parte, inclusiv organigrama organismului;

e) prezentarea schemei/schemelor de evaluare care se aplică de către organism în calitate de organism desemnat, în funcție de produs, cu indicarea procedurilor pe care are capacitatea să le efectueze și a dotărilor de care dispune, aferente acestora; schema/schemele trebuie să facă referire la cerințele și procedura pentru evaluarea conformității utilizată;

f) lista personalului implicat în activitatea de evaluare a conformității de care dispune, cu indicarea experienței și expertizei acestuia;

g) o declarație scrisă prin care solicitantul este de acord ca organismul național de acreditare să pună la dispoziție autorității competente, la cerere, documente și informații în legătură cu acreditarea sa;

h) raportul întocmit de organismul național de acreditare, referitor la acordul privind procedura de evaluare a conformității, documentată și aplicată de către solicitant, și sistemul de management al calității conform prevederilor art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 443/2002;

i) documentele încheiate pentru subcontractarea activităților în legătură cu sarcinile pentru care solicită desemnarea, în copie, dacă este cazul.

C. Evaluarea solicitării, acordarea, limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării

5. Comisia de desemnare evaluează solicitarea privind desemnarea, în urma examinării documentelor prevăzute la pct. 4 și verificării respectării:

a) criteriilor pentru evaluarea organismelor, prevăzute în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 433/2002;

b) prevederilor art. 16 din Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor;

c) cerințelor privind competența tehnică și capacitatea organismului de a evalua conformitatea instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane și componentelor de securitate cu cerințele esențiale prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 433/2002;

d) sarcinilor în legătură cu procedura/procedurile de evaluare a conformității prevăzute în anexele nr. 5 și 7 la Hotărârea Guvernului nr. 433/2002, pentru care organismul solicită desemnarea;

e) valorii minime a asigurării de răspundere civilă, conform pct. 4 lit. c);

f) oricăror alte cerințe aplicabile organismelor conform prezentelor norme metodologice.

6. În măsura în care este necesar pentru luarea deciziei privind desemnarea și notificarea organismului, Comisia de desemnare poate întreprinde orice alte măsuri pentru informarea sa completă și corectă.

În vederea luării deciziei Comisia de desemnare poate realiza și o evaluare a solicitantului la sediul acestuia. Toate cheltuielile ocazionate de deplasarea comisiei de desemnare la sediul solicitantului (transport, cazare, diurnă) se suportă de către solicitant.

7.1. Comisia de desemnare eliberează un certificat de recunoaștere organismului solicitant care a dovedit conformitatea cu cerințele prezentelor norme metodologice, stabilind scopul și sarcinile pentru care va fi desemnat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de desemnare. Modelul certificatului de recunoaștere este prevăzut în anexa nr. 2 la Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002.

7.2. În situația în care organismul nu dovedește conformitatea cu cerințele prevăzute în prezentele norme metodologice, Comisia de desemnare, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii de desemnare, comunică organismului respingerea motivată a desemnării.

7.3. Rezultatul evaluării realizate de Comisia de desemnare și decizia acesteia se consemnează într-un proces-verbal întocmit și păstrat conform Regulamentului de organizare și funcționare al Comisiei de desemnare.

7.4. Comisia de desemnare solicită, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 487/2002, înscrierea organismului în Registrul organismelor notificate.

8.1. Lista cuprinzând organismele notificate se aprobă prin ordin al ministrului industriei și resurselor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 18 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 433/2002.

8.2. Ordinul prevăzut la pct. 8.1 conține pentru fiecare organism notificat informații privind denumirea completă, sediul, produsele sau grupele de produse care se supun evaluării asociate claselor CAEN, procedura/procedurile de evaluare a conformității produselor respective pentru care este notificat, precum și numărul de identificare din Registrul organismelor notificate.

8.3. În cazuri motivate, desemnarea și notificarea pot fi acordate pentru o perioadă limitată; în această situație Comisia de desemnare va decide ulterior privind prelungirea, limitarea sau retragerea desemnării și notificării.

8.4. În termen de 5 zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a ordinului prevăzut la pct. 8.1 Comisia de desemnare solicită organismului desemnat stabilirea, împreună cu organismul național de acreditare, a programului de supraveghere; organismul desemnat va transmite, în copie, programul de supraveghere astfel convenit Comisiei de desemnare, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data la care organismul a primit cererea.

9.1. Comisia de desemnare poate limita, suspenda sau retrage desemnarea unui organism în cazul nerespectării cerințelor care au stat la baza desemnării sau în situația în care organismul solicită acest lucru.

9.2. Solicitarea organismului privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării trebuie înaintată Comisiei de desemnare cu minimum 3 luni înainte de încetarea activității organismului în cauză.

9.3. În situația prevăzută la pct. 9.1 organismul trebuie să asigure predarea, într-un mod corespunzător, a documentelor și înregistrărilor în legătură cu evaluările realizate sau în curs de realizare din perioada în care a fost desemnat, cu acceptul clientului, către Comisia de desemnare sau către un alt organism desemnat din domeniu, stabilit de Comisia de desemnare.

9.4. Decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării determină actualizarea ordinului ministrului industriei și resurselor prevăzut la pct. 8.1.

9.5. Limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării unui organism nu afectează valabilitatea certificatelor de conformitate emise de acesta anterior datei la care s-a luat decizia privind limitarea, suspendarea sau retragerea desemnării organismului.

10. Organismele pot contesta la instanța judecătorească competența decizia privind retragerea desemnării, în conformitate cu legislația în vigoare.

D. Supravegherea organismelor desemnate

11.1. Organismele desemnate trebuie să îndeplinească în mod permanent cerințele și condițiile care au stat la baza deciziei privind desemnarea.

11.2. Organismele desemnate trebuie să facă cunoscute Comisiei de desemnare și organismului național de acreditare orice intenție de modificare a unor documente prevăzute la pct. 4, precum și orice altă măsură ce se dorește a fi implementată și care ar putea afecta îndeplinirea cerințelor și respectarea condițiilor în legătură cu desemnarea, cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de punerea în aplicare a modificării. Organismele desemnate vor comunica totodată și data pentru punerea în aplicare a modificării.

11.3. Organismele desemnate vor transmite Comisiei de desemnare raportul organismului național de acreditare referitor la impactul modificărilor, dacă acestea afectează condițiile prevăzute la pct. 11.1. În situația în care modificările privesc certificatul de înmatriculare la camera de comerț și industrie, organismul desemnat va transmite Comisiei de desemnare și copia documentului actualizat.

12.1. Supravegherea organismelor desemnate se realizează de către organismul național de acreditare în conformitate cu procedura de supraveghere prevăzută la pct. 8.4.

12.2. În termen de 10 zile lucrătoare de la data încheierii auditului de supraveghere, organismul desemnat va informa Comisia de desemnare cu privire la rezultatul auditului de supraveghere, prin transmiterea raportului complet de audit, încheiat de către echipa de evaluare a organismului național de acreditare.

12.3. Organismele desemnate vor informa Comisia de desemnare cu privire la limitarea, suspendarea, retragerea, expirarea acreditării și/sau reînnoirea acesteia.

13.1. În cazul existenței oricărui dubiu privind respectarea cerințelor care au stat la baza desemnării, organismul desemnat va transmite, la solicitarea Comisiei de desemnare, toate informațiile necesare pentru clarificarea situației apărute. Dacă este cazul, la solicitarea Comisiei de desemnare organismul național de acreditare va realiza un audit de supraveghere neplanificat la organismul desemnat în cauză. Totodată Comisia de desemnare poate întreprinde orice alte măsuri necesare clarificării dubiilor existente.

13.2. Organismul național de acreditare va transmite Comisiei de desemnare raportul și concluziile referitoare la auditul de supraveghere prevăzut la pct. 13.1, în termen de două zile lucrătoare de la finalizarea acestuia.

14.1. În situația în care în cadrul procesului de evaluare sau supraveghere se constată neconformități față de cerințele prezentelor norme metodologice, Comisia de desemnare împreună cu organismul național de acreditare și organismul desemnat în cauză vor stabili măsurile necesare și programul pentru eliminarea neconformităților.

14.2. În funcție de natura neconformităților, Comisia de desemnare poate decide ca pe o perioadă determinată, până la eliminarea neconformităților, activitatea organismului în domeniul în care este desemnat să fie limitată sau suspendată.

15. Organismele desemnate trebuie să permită necondiționat accesul reprezentanților Comisiei de desemnare la documente, precum și participarea la activitățile care privesc încercările și/sau evaluările ce se realizează de către acestea în legătură cu obiectul desemnării și supravegherii, conform prevederilor prezentelor norme metodologice.

16. Organismele desemnate vor transmite Comisiei de desemnare în fiecare an, anterior datei de 1 martie, un raport scris referitor la activitățile de certificare efectuate în anul calendaristic anterior. Raportul anual va conține în principal informații privind:

a) documentele emise, refuzate sau retrase, conform sarcinilor atribuite organismului ca urmare a desemnării;

b) reclamațiile și apelurile înregistrate împotriva deciziilor organismului desemnat, inclusiv informații privind negocierile și rezultatele în legătură cu acestea;

c) experiența acumulată în urma realizării sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării și propuneri de perfecționare a activității;

d) activitățile subcontractate, subcontractanții și experiența dobândită ca urmare a subcontractării activităților pentru realizarea sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării;

e) dificultățile întâmpinate în realizarea sarcinilor ce i-au revenit ca urmare a desemnării și măsurile pe care le-a luat pentru eliminarea acestora sau pe care urmează să le ia în acest scop;

f) modul de participare la activitățile de standardizare din domeniul în care a fost desemnat.

17. Anexa face parte integrantă din prezentele norme metodologice.

*ANEXĂ
la normele metodologice*

Organismul
(denumirea completă, adresa, telefon/fax, e-mail, cod unic de înregistrare, nr. de ordine la camera de comerț și industrie)

Nr. /data.....¹⁾

CERERE DE DESEMNARE

Organismul²⁾, având sediul în³⁾, reprezentat prin director/președinte⁴⁾, în aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) din Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002, și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 433/2002 privind stabilirea condițiilor de punere în funcțiune a instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane, solicită Ministerului Industriei și Resurselor — Comisia de desemnare a organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane să fie evaluat în vederea desemnării în scopul de a realiza evaluarea conformității pentru grupa de produse⁵⁾ prin⁶⁾.
Anexăm la prezenta următoarele documente⁷⁾:

Directorul/Președintele organismului
.....⁸⁾

¹⁾ Numărul/data de înregistrare la Comisia de desemnare.

²⁾ Denumirea completă a organismului.

³⁾ Adresa completă, codul poștal.

⁴⁾ Numele și prenumele.

⁵⁾ Denumirea și codul grupei de produse ce face obiectul evaluării, asociate activităților CAEN.

⁶⁾ Denumirea procedurilor de evaluare a conformității produselor ce fac obiectul evaluării.

⁷⁾ Documentele conform prevederilor art. 5 alin. (1) din Normele metodologice privind desemnarea și notificarea națională a laboratoarelor de încercări, precum și a organismelor de certificare și de inspecție care realizează evaluarea conformității produselor din domeniile reglementate prevăzute în Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 487/2002.

⁸⁾ Numele, prenumele, semnătura directorului/președintelui și ștampila organismului.

REGULAMENT**de organizare și funcționare al Comisiei de desemnare**

1. Comisia de desemnare funcționează în cadrul Direcției generale produse industriale și are componența redată în anexa nr. 3.

2. Comisia de desemnare are următoarele atribuții principale:
— desemnarea organismelor care realizează evaluarea conformității instalațiilor de transport pe cablu pentru persoane și eliberarea certificatului de recunoaștere;
— supravegherea periodică a organismului desemnat.

3. Convocarea comisiei de desemnare se face ori de câte ori este necesar de către președinte sau, în lipsa acestuia, de vicepreședinte.

4. Convocarea va fi însoțită de ordinea de zi.

5. Comisia de desemnare este legal întrunită dacă sunt prezenți cel puțin 4 membri.

6. Deciziile se iau cu majoritatea simplă a celor prezenți.

7. Comisia de desemnare analizează cererea de desemnare și documentele prevăzute la lit. B din anexa nr. 1 și poate decide efectuarea unor vizite de verificare la sediul și în

spațiile de încercare ale solicitantului, acțiuni în urma cărora ia decizia de acceptare sau de respingere a solicitării de desemnare.

8. Deciziile comisiei de desemnare se consemnează într-un proces-verbal înscris într-un registru unic gestionat de comisie.

9. În termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii certificatului de recunoaștere comisia de desemnare solicită înscrierea organismului care a obținut desemnarea în Registrul organismelor notificate, conform Legii nr. 608/2001.

10. Comisia de desemnare propune spre aprobare ministrului industriei și resurselor lista organismelor notificate. Lista organismelor notificate va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 433/2002.

11. Modificarea sau completarea regulamentului de organizare și funcționare se face la cererea președintelui sau a majorității membrilor și se aprobă prin votul a două treimi din numărul membrilor prezenți.

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea Regulamentului de atestare a producătorilor agricoli care conduc și administrează exploatații agricole familiale**

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2001 privind exploatațiile agricole, aprobată cu modificări prin Legea nr. 166/2002, văzând Referatul de aprobare nr. 124.982 din 10 martie 2003 al Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice, în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă Regulamentul de atestare a producătorilor agricoli care conduc și administrează exploatații agricole familiale, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Se aprobă modelul de atestat pentru producătorii agricoli care conduc și administrează exploatații agricole familiale, prezentat în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția generală de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice, prin Serviciul de exploatații agricole, cooperatie, asociații profesionale și de producție, răspunde de ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Ilie Sârbu

București, 24 martie 2003.
Nr. 225.

REGULAMENT**de atestare a producătorilor agricoli care conduc și administrează exploatații agricole familiale**

Art. 1. — Exploatațiile agricole familiale pot fi conduse și administrate de respectivii proprietari, atestați în ceea ce privește pregătirea agricolă.

Art. 2. — Atestarea privind pregătirea agricolă a producătorilor agricoli care conduc și administrează exploatații agricole familiale și care nu au urmat o formă de învățământ agricol tehnic sau economic acreditată, mediu sau superior, precum și cursuri de profil inițiate de centrele județene de consultanță agricolă se face de către o comisie de atestare, constituită la nivelul direcțiilor generale

pentru agricultură și industrie alimentară județene sau a municipiului București, prin decizie a directorului general.

Art. 3. — (1) Comisia de atestare are următoarea componență:

— președinte — reprezentant al direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară județene sau a municipiului București;

— membru — reprezentant al centrului județean de consultanță agricolă;

— membru — reprezentant al direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară județene sau a municipiului București ori al institutului/stațiunii de cercetare din zonă;

— membru, secretar, fără drept de vot — reprezentant al direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară județene sau a municipiului București.

(2) În comisia de atestare vor fi numiți specialiști cu pregătire corespunzătoare profilului de activitate al exploatației agricole familiale pentru care se solicită atestarea.

Art. 4. — (1) Examinarea producătorilor agricoli care solicită atestarea în activitatea de conducere și administrare a exploatațiilor agricole familiale se va face pe bază de interviu.

(2) În cadrul interviului vor fi evaluate cunoștințele agricole ale candidaților și, în special, abilitățile manageriale ale acestora în vederea obținerii de profit în cadrul exploatației, în condițiile orientării către piață a produselor agricole obținute.

Art. 5. — Convocarea comisiei de atestare și a producătorilor agricoli se va face cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de data examinării.

Art. 6. — (1) Pentru atestare producătorul agricol trebuie să prezinte comisiei de atestare următoarele acte:

a) buletin de identitate sau carte de identitate;

b) adeverință de la consiliul local, din care să rezulte că este producător agricol și deține în exploatare teren agricol și/sau animale de producție sau reproducție, iar acestea sunt înscrise în registrul agricol;

c) act prin care se face dovada înregistrării la primărie a exploatației agricole familiale;

d) certificat de producător agricol.

(2) Producătorul agricol va prezenta verbal comisiei de atestare elemente privind înființarea, funcționarea, profilul și mărimea exploatației agricole familiale pentru care solicită atestarea.

Art. 7. — Comisia de atestare are următoarele atribuții:

a) verifică actele prevăzute la art. 6 alin. (1);

b) acordă calificativul „admis” sau „respins” producătorului agricol, la terminarea examinării prevăzute la art. 4;

c) înregistrează într-un registru special: data examinării, componența comisiei de atestare, datele de identitate ale producătorului agricol interviuat, calificativul obținut de acesta. Președintele comisiei de atestare semnează pentru conformitatea datelor;

d) eliberează, în ziua examinării, un atestat producătorului agricol care a obținut calificativul „admis”, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 8. — (1) Producătorii agricoli declarați respinși pot face contestație, în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării rezultatului, care se depune la directorul general al direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării contestației, directorul general al direcției generale pentru agricultură și industrie alimentară județene și a municipiului București va soluționa contestațiile producătorilor agricoli.

Art. 9. — În cazul schimbării profilului de activitate al exploatației agricole familiale, producătorii agricoli care o conduc și/sau o administrează au obligația să susțină o nouă examinare în vederea atestării.

ANEXA Nr. 2

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
DIRECȚIA GENERALĂ PENTRU AGRICULTURĂ ȘI INDUSTRIE ALIMENTARĂ
A JUDEȚULUI

ATESTAT

Domnul/Doamna, născut/născută în localitatea, județul, de profesie, conduce și administrează exploatația agricolă familială din localitatea, județul, cu profilul

Întrunește condițiile de atestare pentru a conduce și administra exploatații agricole familiale, în conformitate cu art. 4 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2001 privind exploatațiile agricole, aprobată și modificată prin Legea nr. 166/2002.

Președintele Comisiei de atestare,

.....

Directorul general al D.G.A.I.A.,

.....

Nr. din

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro